

om en Conference i London til Arvespørgsmaalets Ordning. Septbr. 1851 (de trykte Actstykker S. 10 ff.).

I denne Note har den danske Regjering fremstillet den hele Situation af Sagen; der gives en Fremstilling af de Anskuelser og Betragtninger, der i dette vigtige Anliggende have været ledende for Regjeringen, og meddeles, hvad der hidtil var forhandlet og aftalt for at forberede Spørgsmaalets Løsning, samt paa hvilken Maade det var Henstigten endelig at fuldføre denne. Hvis noget Sted, maatte man altsaa her vente at finde omtalt Ophævelsen af Kongelovens Arvesølge, saafremt denne virkelig havde ligget i Planen; men der findes end ikke den sferreste Antydning af, at en saa uhyre vigtig Forholdsregel var paa-tænkt. Meget mere ligger det tydeligt i den hele Tankegang, der gaar igjennem Noten og i den hele Fremstilling, at det var Meningen, at denne Arvesølge vedblev at bestaa; og Noten er saaledes i fuldkommen Overensstemmelse med Warschauerprotokollen og de nærmest følgende Acter, som vi ovenfor have gennemgaaet.

En nogentunde opmærksom Gjennemlæsning af Noten vil vise, at den ligeledes nøie afslæner mellem de tre Arverettigheder: a. Arveretten til det forhenværende Lehnshertugdømme Holsten, b. Arveretten til de øvrige Dele af det nuværende danske Monarchie, og c. den Arveret til det hele Monarchie, der fremkom ved en Combination af begge disse Arverettigheder.

a. Ifkun Arvesølgen i Storstedelen af det hidtilværende Lehnshertugdømme Holsten kunde, hedder det, i Tilfælde af den nu regjerende Mandstammes Dødh, anses som tvivlsom. Begrundede Fordringer kunde dog alene antages at tilkomme de Holsteen-Gottorpse Linier og det danske Kongehus. Men da Hs. Majestæt Keiseren af Rusland, som Chef for den Kæstse Hovedlinie, var villig til at overdrage de Rettigheder, der tilkom ham og hans mandlige Efterkommere, til Prinds Christian af Glyksborg og dennes mandlige Efterkommere, og da det danske Kongehus tilsvarende Fordringer ved et andet Arrangement vilde overføres paa samme Prinds, saa

blev Arvesølgen i Holsteen, der ellers kunde være tvivlsom imellem den Kæstse Linie og det danske Kongehus, aldeles uomtvistelig saalænge den var overført paa Prinds Christian og hans mandlige Efterkommere, der saaledes forenede begge Hovedprætensioner hos sig.

b. Arvesølgen i de øvrige Dele af det danske Monarchie er derimod uomtvistelig efter Lex Regia, der forsaavidt som kongelig Huuslov er gjældende ikke blot for Danmarks Rige eller de danske Der, Nørrejylland og Slesvig med samt de danske Bilande og Colonier, men ogsaa i alle de andre Bestikkelser, som Danmarks Konger have erhvervet med særlig Eiendomsret, nemlig Hertugdømmet Lauenborg og visse Dele af Holsteen m. m. I Kraft af Kongeloven, der efter Mandstammens Dødh tilsteder den cognatistiske Arvesølge, vilde i dette Tilfælde Landgrevinde Louise Charlotte af Hessen uden Spørgsmaal være den nærmeste Arving til Kronen og efter hende hendes Børn og deres Linier i følgende Orden: først Prinds Frederik, derpaa den ældre Datter Maria, formålet med Prindsen af Anhalt Dessau, og dernæst Prindsesse Louise, formålet med Prindsen af Glyksborg, den samme Prinds, til hvis Fordeel Hs. Majestæt Keiseren af Rusland vil renoncere paa sine Rettigheder til Holsteen. Men saavel Landgrevinde som hendes Søn og ældre Datter havde frivilligt renonceret paa al den dem efter Lex Regia tilkommende Arveret til Fordeel for Prindsesse Louise og hendes Descendenter. Som Følge heraf var allerede Veien banet til en fremtidig Forening af den Prindsesse tilkommende Arveret til den danske Krone og den Prindsen overdragne Arveret til Holsten hos deres fælles Efterkommere. Men da det var vigtigt at forebygge, at det danske Monarchie, selv for ganske kort Tid, kom til at staae under tvende Souverainers Herredømme, saa havde Hs. Majestæt Kongen søgt at forebygge dette ved et i det Kongelige Huus affluttet Familie-Arrangement, ved hvilket Prindsesse Louise frivilligt har renonceret paa sine Rettigheder til Fordeel for sin Gemal og efter ham til Fordeel for sine Børn af Ugteffabet med ham, paa saadan Maade, at, naar Successionsstilfældet maatte indtræde, om end Prinds